

findes i § 3, selv om jeg havde aldeles fri Saand, selv om jeg ikke ansaae mig for moralff bunden ved de Forhandlinger, der i saa Henseende have fundet Sted, dog ikke vilde gaae videre, idet det nemlig ikke er lyffedes mig at see, hvad der skulde vindes ved et saadant legislativt Forbud som det, hvorom der her er Spørgsmaal. Som Følge deraf finder jeg ingen Grund til at fordybe mig i Forffjellen mellem Mindretallets Forslag under Nr. 3 og det Forslag, der senere er stillet. Jeg skal dog kun bemærke, at, naar Forpagtningsretten, saaledes som her er foreslaaet, skal stilles til Auction, saa kommer man til at gaae ind paa Noget, som man ikke ganske ønsker; saa berøver man aabenbart den nye Forpagter, der skal indtræde, hans Driftscapital. Det skeer ganske vist ikke gjennem en Betaling til Godseieren, det skeer gjennem en Betaling til den gamle Forpagter, og jeg siger ikke, at der er nogen afgjort Ulykke dert, det kommer an paa Omstændighederne; men det er ganske vist, at, naar man har lagt saamegen Vægt paa, at Lovgivningen skulde modvirke Recognitionens Erlæggelse, for at Driftscapitalen ikke skulde formindres, saa er der ingen Grund til at fremelske Auctioner uden Nødvendighed, hvorved ligeledes den nye Forpagters Driftscapital vil formindres. — Hvad angaaer den foreslaaede Deling af Afstemningen over dette Forslag, saa vil jeg ikke paastaae, at man ikke i Tanken kan gjøre nogen Adskillelse mellem en Ret til at afstaae Forpagtningen til Andre og Creditorernes Ret; men jeg siger, at, hvis man vilde gjøre en saadan Adskillelse, saa var det ikke nok at stryge denne sidste Sætning om Forpagterens Creditorer; thi opstiller man den absolute Overdragelsesret som et Grundvillkaar for Forpagtningen, saa følger deraf sandelig ogsaa Creditorernes Ret til at gjøre deres Fordringer gjældende i dette formueretlige Gode, saa at, hvis de ikke skulde have denne Ret, saa maatte man ved en positiv Bestemmelse udtrykkelig forbyde det. Forsaavidt tror jeg, det er temmelig ligegyldigt, om denne Sætning bliver staaende eller ikke, Resultatet vil blive det samme; men man opnaaer paa ingen Maade det, som de ærede Forslagsstillere synes

at ville opnaae ved at dele Forslaget og forkaste den sidste Deel. Selv om man nemlig forkaster den, vil Retsreglen blive den samme, og jeg tror altsaa, at har man taget det One, saa kan man ligesaa gjerne tage det Andet. — Tilbage staaer altsaa blot at tilføie et Par Ord om Valget imellem Forslaget under Nr. 4 af ærede Medlemmer udenfor Udvalget, som have foreslaaet et udtrykkeligt Tillæg, hvorefter Forpagteren, naar Contracten ikke udtrykkelig indeholder det Modsatte, skal have Ret til i levende Live at sætte en Anden istedetfor sig, hvorimod det skal staae ham frit for at fraskrive sig Afgang hertil ved en udtrykkelig Overenskomst — jeg siger Valget imellem dette Forslag og Udvalgets Forslag, som egentlig er stillet, om jeg saa maa sige, af Høflighed imod min ærede Sidemand tilvenstre, ikke fordi vi meente, at det behøvedes — jeg idetmindste er personlig fuldkommen overbevist om, at, enten det vedtages eller ikke, vil Resultatet blive accurat det samme; men jeg holder meget af at være høflig, naar jeg kan være det, naar der ikke derved skeer nogen Skade. Disse Forslag ville jo komme til Afstemning i den Orden, hvori de staae opførte. Jeg skal ligesom min ærede Collega i Udvalget (Pehmann) stemme for det af de 8 ærede Medlemmer stillede Forslag, og dernæst, hvis dette ikke bliver vedtaget, skal jeg naturligtviis stemme for Udvalgets Forslag under Nr. 5.

Brot: Jeg vil tilstaae, at jeg er bleven noget overrasket ved min ærede Sidemands Uttring, at det under Nr. 5 stillede Undringsforslag skal være en Høflighed imod mig. Det gjør mig ondt, hvis det er saa, thi jeg vil ikke kunne modtage denne Høflighed. Er der vundet noget Resultat ved vore hidtidige Forhandlinger om denne Sag, troede jeg, at naar det ærede Udvalg engang havde givet sig i Kast med at løfte den Steen, som Forordningen af 15de Juni 1792 efter dets Anskuelser frembyder, burde det saa heelt at løfte den, og ikke lade det staae hen paa det Uvisse, paa Processer, og derved paa Bekostninger, hvorledes i Fremtiden Steenen vilde blive løftet. Men det af Udvalget subsidairt under Nr. 5 — thi jeg forstaaer det saaledes, at